

Dvellerne finde Sted med fuld Krigsstyrke." Dette Hensyn har ogsaa Thinget i den Grad erkjendt som det Overveende, at man i 1867 indkaldte Aargangene 1866, 1865, 1864, 1863, 1862, og til nogle Afdelinger ogsaa Aargangen 1861, til Liniebataillonernes Dveller, der, hvor Hærloven siger, at der skal indkaldes 2den og 4de Aargang; men man holdt sig ganske rigtig til Aanden og ikke til Ordene, fordi man ved at holde sig til Hærlovens Bogstav vilde have faaet Batailloner paa 2 à 300 Mand. Altsaa, i 1867 indkaldtes 2den, 3die, 4de, 5te, 6te og 7de Aargang til Linieafdelingerne, i 1868 indkaldtes 2den, 3die, 4de, 5te og en Deel af 6te Aargang, i 1869 indkaldtes 2den, 4de, 5te og 6te Aargang til Liniebataillonerne, og iaar foreslaaes der kun at indkalde 2den og 4de Aargang, fordi disse 2 Aargange ere nogenlunde tilstrækkelige til at afgive den fulde Krigsstyrke. Jeg tør nok spørge, hvilke Forandringer der ere foregaaede i Forholdene, saaledes at det, som Thinget i en Række af Aar har fundet rigtigt, nu paa een Gang er urigtigt. Det gjælder her nærmest Reserverebataillonerne, og med Hensyn til dem har man forholdt sig ganske paa samme Maade som med Hensyn til Liniebataillonerne. I 1867 indkaldtes der 5te, 6te, 7de og en Deel af 8de Aargang; i 1868 indkaldtes der 5te, 6te og en Deel af 7de Aargang; i 1869 indkaldtes der 5te, 6te og en Deel af 7de Aargang, og i 1870 foreslaaes det at indkalde 5te, 6te og en Deel af 7de Aargang. De ville see, at der ikke er noget Nyt heri. Det er blevet fremhævet, at det var urimeligt atter at indkalde det Mandskab, som havde deeltaget i Krigen; men, mine Herrer, vi have ikke gjort Andet i alle de forløbne Aar end at indkalde Mandskab, der har været med i Krigen, og den Aargang, for hvis Skyld man nu snuffer at forandre sin Fremgangsmaade, er af alt det Mandskab, der har deeltaget i Krigen, det, der har deeltaget mindst i den. Mandskabet for 1863, i hvis Indkaldelse Udvalget og Thinget samtykkede issor, var den sidste Aargang af dem, der havde deeltaget meest i Krigen. Mandskabet for 1863 blev nemlig indkaldt til Dvelse i Foraaret 1863,

blev derefter øvet, og da Krigen kom, blev alt dette Mandskab indkaldt og var med under hele Krigen, hvorimod Mandskabet for 1864 kun har havt en ganske ringe Deeltagelse i Krigen. Altsaa, den Grund, som her med saa megen Styrke er bleven fremhævet, at man ikke kunde røre ved det Mandskab, der havde deeltaget i Krigen, kunde med en ganske anden Styrke have været gjort gjældende i de foregaaende Aar, end den nu kan gjøres gjældende i dette Aar. Det Forslag, der nu iaar er fremkommet fra Finantsudvalget under Nr. 4, var issor fremsat i Finantsudvalget, men blev ikke bragt frem i Thinget, og der gjøres særlig Rede derfor i Betænkningen over Finantsloven for 1869—70. Det indrømmes der, „at det er et Hovedpunkt i den nye Hærlov, at Bataillonerne ved de årlige Dveller skulle samles i fuld Krigsstyrke." Jeg kan dertil føie, at en af de Forudsætninger, under hvilke Regjeringen overhovedet har kunnet gaae ind paa saa kortvarige Dveller som de, der ere foreskrevne i Hærloven, er den, at Dvellerne afholdes med fuld Krigsstyrke. Man paaberaaber sig her ofte Lovens Forudsætninger, og det maa derfor ogsaa være mig tilladt engang at omtale, hvad der har været en af Forudsætningerne for Hærlovens Bestemmelser, og det var, at Afdelingerne herefter skulde øves med fuld Krigsstyrke; det er som sagt en af Betingelserne for, at man overhovedet har kunnet gaae ind paa saa kortvarige Dveller. Naar det Forslag, der her foreligger fra Udvalget, vedtages, saa vil der være een Bataillon, som ikke faaer flere end 350 Undercorporaler og Menige, og der vil da i Gjennemnit ikke være flere end 500 Mand ved de Reserverebatailloner, der overhovedet skulle indkalde Mandskab iaar. Nu er der blevet yttret, at en Dvelse med 400 Mand dog altid vilde være Noget værd; ja, ganske vist er en Dvelse med 400 Mand Noget værd, men man har jo fra alle Sider, og det med Ret, lagt en overordentlig stor Vægt paa, at Dvellerne saavidt muligt skulde være et Billede paa Krigen og Sællivet, og navnlig at Dvellerne skulde finde Sted med den fulde Krigsstyrke. Naar man altsaa kan naae det fulde Maal, saa veed jeg ikke, hvorfor man skal lade sig